

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Ursache Petru,
judecători – Timofti Vladimir, Nicolaev Ghenadie, Alerguș Constantin, Moraru Petru,
a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în
Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cojocaru Tudor, împotriva deciziei
Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014, în cauza penală
privindu-l pe

Cebotari Ion Eugeniu, născut la 24 august 1994,
originar și locuitor al or. Călărași, str. Ștefan cel Mare 2,
ap. 33.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 20.02. 2014 – 05.06.2014 (prima instanță).
2. 10.07.2014 – 12.11.2014 (instanța de apel).
3. 21.01.2014 – 10.03.2015 (instanța de recurs ordinar).

În baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Călărași din 05 iunie 2014, Cebotari Ion a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 5 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei numite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, dacă în această perioadă inculpatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Conform art. 90 alin. (6) Cod penal, inculpatul Cebotari Ion a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul Oficiului Probațiune.

Măsura preventivă în privința lui Cebotari Ion a fost schimbată din arest în obligarea de nepărăsire a localității.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Cebotari Ion la 06 ianuarie 2014, în jurul orei 05:00, întâlnindu-1 pe Valeriu Țvîc în fața barului „Rebag” situat pe str. Alexandru cel Bun, or. Călărași, avînd ca scop sustragerea bunurilor altei persoane, 1-a urmărit pînă în parcul din apropierea Primăriei orașului Călărași și i-a sustras în mod deschis un telefon mobil de model „Nokia” la prețul de 800 lei și bani în numerar în sumă de 450 lei, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei exprimată prin două lovituri în regiunea capului cu un obiect dur neidentificat de organul de urmărire penală, cauzîndu-i părți vătămăte vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată și comoție - contuzie cerebrală.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Cebotari Ion să fie condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Procurorul a invocat că, instanța de judecată nu a dat o apreciere obiectivă acțiunilor inculpatului în ansamblul probelor prezentate de acuzare și în prisma principiilor generale a procedurii penale, studiindu-le superficial, incomplet și neobiectiv. Astfel, instanța de fond eronat și contrar legii a recalificat acțiunile inculpatului conform art.187 alin. (2) lit. e) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței atacate invocîndu-se, că acuzarea nu a dovedit prin probe concludente comiterea de către inculpat a infracțiunii cu aplicarea unei arme sau a unui obiect utilizat în calitate de armă, deoarece obiectul pretins folosit de inculpat în acest scop nu a fost identificat de urmărirea penală și nici unul din martorii audiați, inclusiv partea vătămată, nu a văzut ca inculpatul să fi utilizat vre-o armă sau vre-un alt obiect în calitate de armă pentru aplicarea loviturilor, motive pentru care, astfel, instanța de apel a considerat că, invocarea aplicării de către inculpat a unei arme sau a unui obiect folosit în calitate de armă, axată doar pe concluziile raportului de expertiză nominalizat, nu este suficientă pentru a înlătura dubiile referitoare la aplicarea acestora în timpul comiterii infracțiunii

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cojocaru Tudor, care invocînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată din următoarele motive:

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate de procuror în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;
- vina inculpatului Cebotari Ion în comiterea infracțiunii imputate a fost dovedită prin probele prezentate în instanța de judecată;
- nu au fost apreciate corect toate probele prezentate.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1)¹ Cod de procedură penală, avocatul Tetelea Maria în numele inculpatului Cebotari Ion a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către procuror, solicitînd respingerea acestuia ca fiind inadmisibil, deoarece este neîntemeiat.

6. Judecînd recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor expres prevăzute de acest articol.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecînd recursul, admite recursul, casează hotărîrea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel, la examinarea apelului, greșit a respins apelul procurorului ca fiind nefondat, lăsînd fără motivare și apreciere juridică corectitudinea recalificării acțiunilor incriminate.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel nu a verificat corectitudinea recalificării acțiunilor descrise în rechizitoriu, de către prima instanță.

Recurentul invocă în recursul său temeiurile pentru recurs prevăzute de pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală – cazurile cînd „ instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului , hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; situația inculpatului Cebotari Ion urmează a fi agravată.

Colegiul penal menționează că hotărîrile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atît în fapt, cît și în drept, în corespundere cu

prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Potrivit explicațiilor date de către Plenul Curții Supreme de Justiție a R.M. la pct. 14 al Hotărârii nr. 22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, modificată prin Hotărârea Plenului Curții Supreme nr.4 din 30.03.2009, în sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sînt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvîrșit ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Din conținutul deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit constată că cauza a fost examinată punîndu-se la baza condamnării inculpatului următoarele probe:

- declarațiile inculpatului;
- declarațiile părții vătămate Țvîc Valeriu;
- declarațiile martorilor Oraznepesov Iulia, Oraznepesov Silvia, Țvîc Pavel;
- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 23.01.2014 (f. d. 40);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 9D din 16.01.2014, conform căruia la cet. Țvîc Valeriu au fost depistate două plăgi în regiunea parietală stîngă a capului și comoție - contuzie cerebrală ce au fost produse cu obiect dur contondent, posibil alungit în timpul indicat și se califică ca vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată (între 7 și 21 zile) (f. d. 47);
- procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 12.02.2014 (f. d. 76).

Colegiul penal lărgit menționează că instanța de fond și-a axat motivarea sentinței cu Recomandarea nr. 51 din 20.06.2013 C.S.J. „Cu privire la aplicarea semnului calificativ al art.188 alin.(1) Cod penal - tâlhăria însoțită de violență nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate”.

Totodată, Colegiul penal lărgit reține, că prevederile Recomandării nominalizare se referă la art. 188 alin. (1) Cod penal, însă în speța dată acțiunile inculpatului Cebotari Ion au fost calificate în baza art.188 alin. (2) lit. e) Cod penal - adică tâlhăria cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă. Deci, în speța dată prevederile Recomandării nominalizate nu sunt aplicabile. Mai mult ca atât, prin Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 12-13 din 22.12.2014 această Recomandare a fost abrogată.

Analizînd aceste motive, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel s-a pronunțat superficial, în termeni generali, vag, asupra tuturor motivelor invocate în apel de către procuror, care a prezentat instanței judecătorești probe admisibile, pertinente și concludente, care în viziunea procurorului dovedesc vinovăția inculpatului de săvîrșirea infracțiunii incriminate de organul de urmărire penală, adică pe art. 188 alin. (2) lit. e) Cod penal, ca tâlhărie și nu jaf.

La fel, Colegiul penal lărgit menționează, că forța probatorie a probelor nu a fost pusă la îndoială de partea apărării și nu s-a indicat nici un argument sau o circumstanță care ar determina nerecunoașterea probelor prezentate de învinuire ca lipsite de o putere juridică conferită de legislația procesual-penală și acumularea acestora cu încălcări de procedura penală. Reieșind din aceste circumstanțe toate probele care s-au prezentat judecății urmează a fi admise și apreciate la modul cuvenit.

Colegiul penal lărgit mai menționează, că ambele instanțe au stabilit în fapta condamnării, că partea vătămată Țvîc Valeriu a fost lovit de două ori în regiunea capului cu un obiect dur neidentificat. Apoi în motivarea deciziei atacate se invocă: „acuzarea nu a dovedit prin probe concludente comiterea de către inculpat a infracțiunii cu aplicarea unor arme sau a unui obiect utilizat în calitate de armă...” ce este în contradicție directă și o astfel de motivare nu poate fi reținută.

Se mai constată că în pct. 10 alin. 2 al Hotărîrii Plenului C.S.J. nr. 23 din 28 iunie 2004, cu modificările ulterioare, s-a dat explicație ce poate fi ca obiect utilizat în calitate de armă, la comiterea a astfel de infracțiuni, ce a fost total ignorat – cum de prima instanță, așa și de instanța de apel, ce la fel nu poate fi acceptat și menținut.

Colegiul penal lărgit concluzionează, că și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, adică cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel de procuror, în baza la care urmează a fi admis recursul procurorului, casată total decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de procuror în apel și ținând cont de motivele casării deciziei atacate să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (2), 416, 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit pentru a asigura buna desfășurare a procesului penal, menține măsura preventivă aplicată prin sentința de condamnare inculpatului Cebotari Ion – obligarea de a nu părăsi localitatea.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cojocaru Tudor, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014, în cauza penală privindu-l pe **Cebotari Ion Eugeniu**, cu dispunerea rejudecării cauzei în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Se mențin dispozițiile sentinței cu privire la măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi localitatea, aplicată inculpatului Cebotari Ion Eugeniu.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la data de **02 aprilie 2015**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie

Alerguș Constantin

Moraru Petru

DECIYIA PAG. 985 manual albastru